

DINERS I ÈTICA pàg 3
Implicats en la indústria de la mort: el teu banc finança la fabricació d'armes?

MÚSICA ALTERNATIVA pàg 10
La mostra 'Altres escenaris possibles' de Nando Cruz passa per la Casa Golferichs

líniaeixample

Setmanari • 12/4/2023 • Núm. 241 • liniaeixample.cat

L'Ajuntament transformarà cinc xamfrans d'Aragó a l'estiu

Són els d'Entença, Viladomat, Comte d'Urgell, Bruc i Nàpols i l'objectiu és crear espais per als vianants pàg 10

Foto: Gigamesh

SAGRADA FAMÍLIA pàg 15
El Poblet segueix recuperant la memòria històrica del barri

EL FORT PIENC pàg 16
L'enderroc pendent per poder fer el nou CAP, a l'estiu

A FONTS pàgs 12 i 13
Quan l'estratègia política passa per la guerra judicial

Una llengua de primera

La llibreria Gigamesh aposta per la ficció en català pàg 14

Garcia Zarco dental

implants | odontologia | estètica

IMPLANTS MÍNIMAMENT INVASIUS

- Menor inflamació i dolor
- Menys temps de cirurgia

Perquè ens importes...

- 1 Confiança: No som una franquícia
- 2 Compromís: La teva salut és el que ens preocupa
- 3 Proximitat: Estem al teu costat, al barri

Demana la teva 1a visita GRATIS sense compromís
El farem una història clínica + exploració amb estudi radiogràfic i càmera intraoral

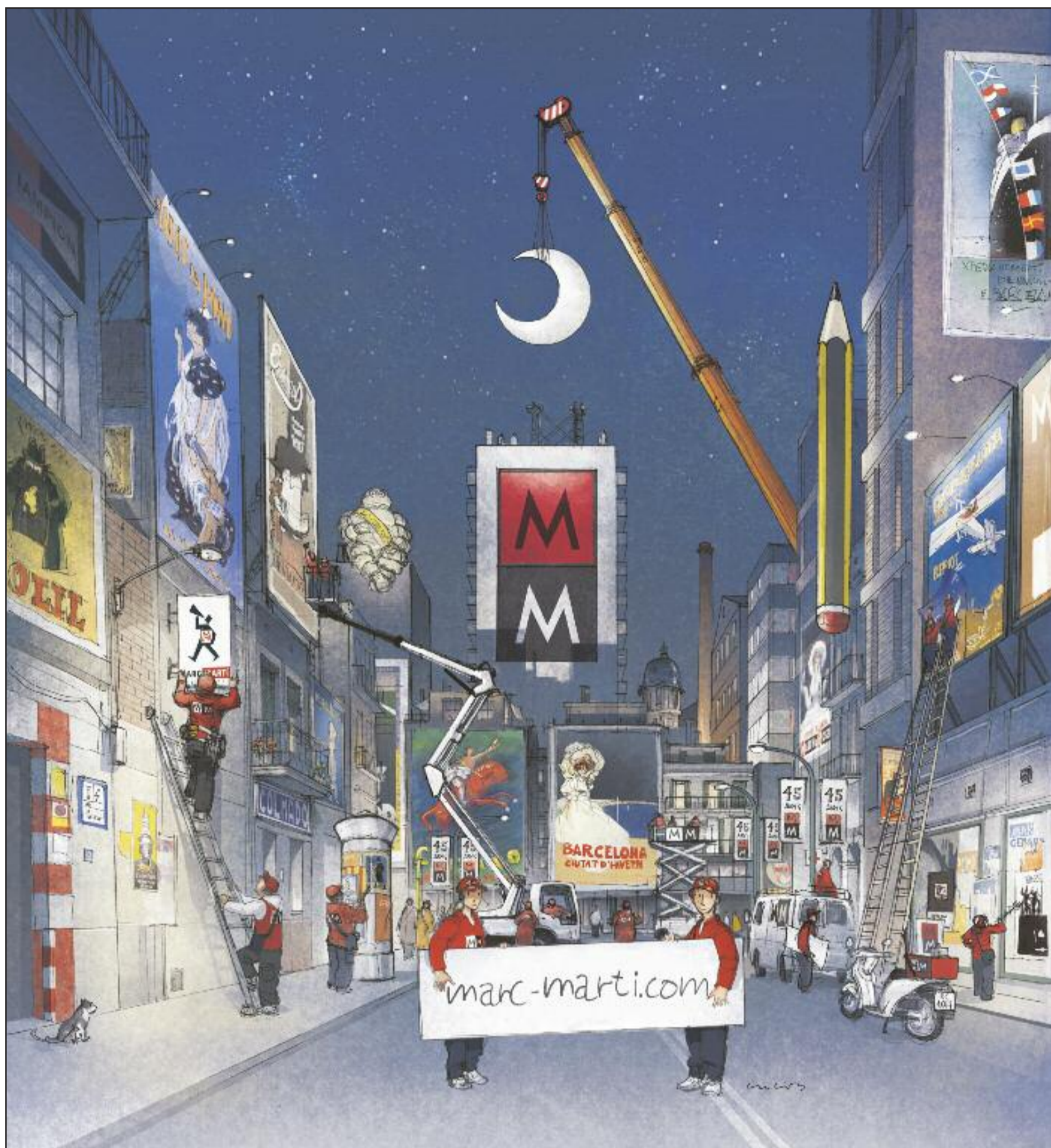

Dra. Josefina Zarco Cabrerizo

Directora mèdica

- Llicenciada en Medicina i Cirurgia (UB)
- Metge especialista en Estomatologia
- Postgrau en Endodòncia, Implantologia i Cirurgia Oral
- Pèrit Dental
- Certificada en Carilles Lumineers
- Medicina estètica

C/ Casanova, 105 - Barcelona (entre Mallorca i València) - Telf. 93 451 10 26 - 669 125 397
De dilluns a divendres de 10h a 14h i de 16h a 21h - Metro: Hospital Clínic

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Bancs i armes: binomi polèmic

» El Centre Delàs denuncia que 44 bancs han invertit en les grans empreses que fabriquen armes
 » “Si ets client d'aquests bancs, tens una certa responsabilitat en el negoci de la guerra”, diu l'entitat

Albert Alexandre
BARCELONA

Quan mirem les notícies i veiem imatges de guerra en països remots, ens pot arribar a semblar que les morts, les bombes, les massacres, els desplaçaments o les violacions de drets humans es produeixen molt lluny del nostre sofà. Quan veiem com moren persones que fugen dels seus països al mar Mediterrani o a les fronteres de Ceuta o Melilla, també ens pot semblar que no hi tenim res a veure.

Malgrat això, la majoria de persones que llegeixin aquestes línies tenen, d'alguna manera, certa relació amb la violència que apareix a les pantalles. Com? Doncs amb un simple gest: posant diners en certs bancs.

Així ho explica la darrera investigació del Centre Delàs elaborada per Gemma Amorós i Edu Aragón, en la qual es determina quines entitats amb seu a l'Estat espanyol financen empreses d'armes encarregades de militaritzar les fronteres d'Europa.

Segons aquesta investigació, entre els anys 2020 i 2022, 44 entitats bancàries han invertit uns 13.000 milions d'euros per convertir Europa en una fortalesa. L'equivalent a una quarta part de tot el pressupost anual de la Generalitat destinat a Airbus, Boeing, Honeywell International, General Dynamics, Thales, Leonardo, Safran, Grupo Eulen, Accenture, Atos, Indra i Elbit Systems.

Els bancs que més crèdits faciliten a les companyies d'armes són el Banc Santander i el BBVA, amb més de 4.500 milions d'euros cadascun. Els segueixen la Sociedad Estatal de Participaciones Industriales (SEPI), amb 4.000 milions, Cai-

La invasió d'Ucraïna per part de Rússia ha provocat una de les guerres més importants del segle XXI. Foto: ACN

xaBank, amb 170 milions, el Banc Sabadell, amb prop de 90 milions, Ibercaja, amb una mica més de 50, EDM Group, amb quasi 20, la Caixa d'Enginyers, amb 14, Kutxabank, amb 10, i Bankinter, amb 7.

La inversió en seguretat per fer les fronteres “més impentresibles” respon, en paraules de l'informe del Centre Delàs, a una “tendència de controlar cada cop més les persones que entren i surten” d'Europa. Així mateix, la majoria de migrants que marxen dels seus països “per causes diverses relacionades amb conflictes socials i armats”, quan arriben als límits d'Europa es troben amb “una fortalesa que torna a vulnerar els seus drets i els revictimitza”, afirmen des del col·lectiu antimilitarista. Alhora, n'hi ha molts que “perden la vida en el trànsit per diversos pa-

ïsos fins a arribar a les nostres fronteres, alguns als mateixos passos fronterers quan intenten travessar-los, i molts d'ells moren al mar Mediterrani, davant la passivitat i negligència dels països de la Unió Europea”, afegeixen.

MÉS ENLLÀ DEL MEDITERRANI

La implicació en la guerra dels bancs espanyols, però, no acaba a la frontera. De fet, les inversions per evitar que qui fuig del seu país entri a Europa són una petita part de tots els crèdits que s'entreguen a la indústria bèl·lica. Això és el que determina el projecte Banca Armada, que impulsa el mateix Centre Delàs juntament amb set organitzacions i en el qual els clients d'un banc poden veure si la seva entitat inverteix en armament.

La iniciativa té com a objectiu determinar en quin grau es-

tan implicats en la fabricació d'armes els bancs dels quals som clients. Una altra vegada hi trobem noms similars als esmentats abans. “El BBVA i el Banc Santander estan entre els principals bancs del món pel que fa al finançament de la indústria armamentística”, explica Gemma Amorós en declaracions al Línia.

El Banc Santander, per exemple, inverteix en 15 empreses armamentístiques que es dediquen a fabricar armes nuclears, míssils no nuclears, avions, helicòpters, submarins, vaixells de guerra, armes lleugeres, electrònica militar o bales. El BBVA, per la seva banda, inverteix en 13 empreses d'armes, i CaixaBank ho fa en dues.

De fet, en una altra investigació del Centre Delàs del 2021, s'apuntava que el BBVA, el Banc Santander, el SEPI, CaixaBank, el

Banc Sabadell o el Banc Mediolanum estarien finançant empreses que envien armament a la guerra del Iemen. Aquest fet és encara més preocupant, ja que aquest conflicte va ser definit per l'ACNUR com “la pitjor catàstrofe humanitària del planeta”. A més, alguns d'aquests bancs, com el Santander, durant la guerra del Iemen van invertir en companyies que actualment estan venent armes a la guerra d'Ucraïna. És el cas de Thales.

Podem afirmar, doncs, que qui té comptes en aquestes entitats està finançant la indústria de les armes? Gemma Amorós vol separar una cosa de l'altra. “No podem dir que els teus diners serveixin per matar, però sí que és cert que, si ets client d'un d'aquests bancs, tens una certa responsabilitat en la continuació del negoci de la guerra”, sentència.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **líniaeixample** a Telegram

La lupa

La valentia de les dones

per Frédérique Brion, activista de la PAH

Foto: ACN

Després d'aquest assenyalat mes de març i de la celebració del 8M, no podem no retre homenatge a tantes dones el nom de les quals quedarà en l'anonimat per sempre, però la seva lluita és decisiva i determinant: una fisura en el dispositiu de globalització capitalista.

Les seves cares tenen el color de diferents continents, són joves o ancianes, mares de família o solteres, estudiants, treballadores, pensionistes... Impetuoses i sagaces, tímides o audaces, són plurals i, no obstant això, totes tenen en comú aquesta voluntat feroç d'acabar amb la injustícia, la que pateixen elles, però també, i sobretot, la que pateixen els seus companys i companyes. Treuen temps d'on sigui, anant a assemblees, reunions, formacions... No importa si fa fred, plou o crema el sol. Són aquí a primera hora del dia, on se'ls ha citat, sovint amb els seus infants a coll, per defensar una família. Altres aporten un suport logístic, tasques administratives, traduccions, correccions, comptabilitat, organització, feina a les xarxes socials, en premsa, redactant informes, elaborant estratègies, dinamitzant assemblees...

L'ajuda ve, de vegades, d'un altre continent, via internet. Tan profunds són els laços creats com perenne el sentiment de pertinença al grup. Altres presten ajuda a les persones enfrontades als meandres de l'administració o acudeixen en suport de negociacions complexes: són la mà estesa, el suport anhelat per no caure. Donen part del seu temps lliure, donen el millor d'elles mateixes. Són militants, són activistes.

Tenen aquesta cosa especial: els seus ulls brillen quan s'aconsegueix un èxit, els seus ulls ploren quan no hi ha tanta sort, però superen la ràbia i la impotència a la recerca de la paraula que consola, l'abraçada que reconforta. Són afectuoses, són amables perquè coneixen el valor d'allò que donen, malgrat o gràcies a circumstàncies personals, moltes vegades terriblement adverses. S'inscriuen en la gran tradició de dones que van lluitar per un ideal, unes possibilitats

Les samarretes verdes sembren esperances en els quatre punts cardinals del país

que semblaven inassolibles. Van trepitjar els carrers sense descans a la recerca del milió de signatures que es transformaria en una llei que canviaria radicalment les perspectives de milers de famílies.

Matilde Muñoz, de la FRAP i Unió popular de dones, evocava en una recent entrevista el seu activisme els anys seixanta: "En aquella època van començar els desnonaments i érem les dones les que ens posàvem davant de casa quan arribava la policia, paràvem els desnonaments amb els nostres cossos". Avui i aquí, aquestes dignes descendents no dubten tampoc a posar el seu cos com a última de-

fensa d'una llar en perill enfront de les actuacions amb mà dura de la Brimo.

Entranyables i commovedores són aquestes samarretes verdes que sembren esperances en els quatre punts cardinals del país. Perquè sí, aquestes dones vestides de verd són dones de la PAH. La seva lluita diària és aconseguir un habitatge digne per a totes les persones i posar fi a l'atrocitat dels desnonaments. Un pols de titans contra el poder financer que ha transformat l'habitatge en un producte d'especulació i en oposició als lobbies immobiliaris que s'han apoderat del mercat.

Enguany la PAH de Barcelona celebra el seu centèsim aniversari i s'enorgulleix de superar els 1.000 desnonaments aturats, milers de lloguers socials signats i una llei que empara les famílies vulnerables.

La seva legitimitat és la seva força. Aquestes dones compromeses, pacifistes i organitzades contribueixen a transformar els dispositius del poder amb un nou discurs, una nova visió: "SÍ QUE ES POT". Fa falta molt coratge, molta determinació i tenacitat a l'hora de defensar, avui, aquest dret fonamental inscrit en la Constitució –i, no obstant això, tan maltractat que és el dret a un sostre...–.

Fidels a una causa que els sembla justa, són "la noblesa de la democràcia", que deia Malraux.

Aquest tribut és per a elles, anònimes lluitadores, i com no, per a tots els homes que comparteixen aquesta lluita.

Aquí es piula

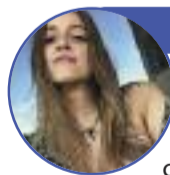

El Twitter en paper

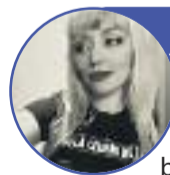
@martarovira

Avui [11-4-2023] fa 30 anys que Guillem Agulló va ser assassinat a mans d'un grup de feixistes. Avui també fa 30 anys que ningú ha pagat el preu d'aquell crim. Injustícia i impunitat. No oblidem ni perdonem! Fem d'aquest país una terra lliure d'odi i de defensa dels drets humans.

@gmaemejota

Hoy [10-4-2023] veréis un desfile de hipocresía con periodistas y políticos diciendo lo bueno que era Fernando Sánchez Dragó y *blablabla*. La realidad es que va directo al infierno por fascista y por pederasta: presumía de acostarse con niñas de 13 años. Hoy el mundo es un lugar mejor.

@albasidera

Des d'Itàlia, l'entesa Sánchez-Meloni i les bones paraules del socialista cap a la postfeixista han tingut un impacte fortament negatiu. Ha destarotat l'esquerra que el prenien de referent davant l'extrema dreta, ha servit per blanquejar-la encara més i ha entusiasmat els feixistes.

@quadern_tactil

Que aixequi la mà qui no hagi pujat mai amb els col·legues a la piazzale Michelangelo de Florència o al Sacré-Coeur de París per beure's una *litrone*, picar uns Cheetos i fumar *canutos* amb la ciutat als peus mentre sona Betagarri al mòbil. Tots som turistes d'algun lloc.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 43221-2010

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Ajuntament

L'Ajuntament ha anunciat que transformarà amb urbanisme tàctic cinc xamfrans del carrer Aragó (un dels més transitats) durant el pròxim estiu, obeint així una de les propostes guanyadores dels pressupostos participatius de l'Eixample.

pàgina 10

Sant Antoni Comerç

Sant Antoni Comerç organitza aquest diumenge la tercera edició de Sant Antoni Pelut, una jornada festiva que vol fomentar la tinença responsable de mascotes, especialment de gossos, però també de gats i d'altres animals.

pàgina 11

Gigamesh

La llibreria Gigamesh, al número 8 del carrer Bailèn, fa una aposta clara pel català. Es tracta d'una botiga especialitzada en literatura fantàstica, ciència-ficció i terror, un gènere que té un públic molt ampli i amb ganes de llegir en català.

pàgina 14

El + llegit

líniaeixample.cat

- 1 **Veïns del carrer Sardanya demanen aturar les obres de l'edifici del número 354**
- 2 **Llum verda a la futura ronda Sant Antoni malgrat el 'no' del PSC**
- 3 **L'Ajuntament farà un monument dedicat a l'ldedons Cerdà a la plaça de les Glòries**
- 4 **300 veïns es manifesten per demanar que no es toquin els arbres del Parc de Joan Miró**
- 5 **Viure sota l'ombra del desnonament: el cas d'un matrimoni de la Sagrada Família**

El principal fre del benestar

per Oriol López, vicesecretari general de Coordinació Interna d'ERC

Si el PSC i Junts voten el mateix al Parlament ja no sorprendrà ningú. Tothom és plenament conscient a hores d'ara que entorpir el camí del Govern republicà de Catalunya és una estratègia compartida per ambdues formacions que respon a legítims interessos electoralistes. Però el que no deixa de ser significatiu és que en un tema amb una clara incidència social com era la prova pilot per a la implementació de la Renda Bàsica Universal, socialistes i postconvergens s'alineessin amb VOX, PP i Ciutadans per tombar un projecte llargament reclamat per les entitats socials del nostre país. Fa anys i panys que sentim, des de sectors conservadors, que parlar d'esquerres i dretes actualment és fer-ho de conceptes anacrònics, però a l'hora de la veritat es demostra una vegada rere l'altra que aquest esquema continua plenament vigent, més enllà de nomenclatures.

Catalunya no seria el primer territori on es posa en pràctica un pla pilot sobre la Renda Bàsica Universal. Indrets tan diversos com Finlàndia o l'estat canadenc d'Ontario ja n'han fet, quedant demostrat que la Renda Bàsica Universal millora el benestar material i emocional de la ciutadania. El pla pilot projectat per la Generalitat servirà per avaluar el seu impacte al nostre país, de cara a una futura implementació, i és pioner en mesurar els impactes agregats i comunitaris de la RBU. Tenint en compte les experiències positives que fins ara presenta aquesta prova pilot en altres indrets, encara costa més de justificar la posició del

PSC davant d'aquesta proposta. Sembla que allò que per a la socialdemocràcia d'arreu del món, fins i tot per als partits de centre, són propostes raonables i sensates, esdevenen anatema quan arriben a la taula del PSC.

La pinça sociovergent en aquest tema només s'explica per la voluntat de frenar la transformació republicana del país i la necessitat de mantenir una posició immobiliària perquè res canviï i les desigualtats socials no es redueixin. És la diferència entre treballar pel bé comú o vetllar únicament pel benefici d'uns quants privilegiats. Aquesta estratègia parlamentària de fre al progrés no només s'ha evidenciat en aquest cas concret. No ha estat ni la primera vegada ni serà l'última en què els dos principals partits de l'oposició es posen d'acord per fer passar per davant del país els seus interessos particulars. També ho van fer quan van voler convertir el Fons de Transició Nuclear en una repartidora electoralista o quan van suprimir de la Llei de mesures l'article que permetia a la Generalitat monitoritzar els increments dels costos de l'aigua de la xarxa abastida per l'ATLL.

No és cap novetat ni cap sorpresa. La sociovergentia ja fa temps que ha emergit per frenar l'impuls transformador republicà. Ja va passar fa quatre

anys, quan un cop passades les eleccions municipals, Junts i el PSC van pactar a la majoria de Consells Comarcals amb l'únic objectiu de deixar-ne fora Esquerra Republicana. El cas més paradigmàtic va ser l'acord a la Diputació de Barcelona, un pacte ben tancat i barrat que no ha estat qüestionat per cap de les dues formacions durant aquests quatre anys. Ha quedat clar durant tot aquest temps que els postconvergens estan més còmodes compartint la Diputació amb el PSC de Núria Marín que no pas el Govern de la Generalitat amb Esquerra Republicana.

I que després del 28 de maig ningú es posi les mans al cap perquè ja ho estan avisant, començant per un possible pacte a l'Ajuntament de Barcelona. Tant Xavier Trias com Jaume Collboni no se n'amaguen en cap moment i fins i tot reben amb els braços oberts un suposat suport del PP de Daniel Sirera per invertir l'excalcalde a la capital del país. Mentre la sociovergentia evidencia dia rere dia que és el principal fre per a l'avenç social del país, el candidat republicà a l'alcaldia de Barcelona, Ernest Maragall, ja ha anunciat deu milions d'euros per fer el pla pilot de la Renda Bàsica Universal a Barcelona. Enfront d'una possible aliança conservadora, republicana i benestar més que mai.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AcordDeClaredat

@vpartal: Aragonès insisteix en l'acord de claredat malgrat tenir en contra el Parlament. Presenta un projecte vague i sense concrecions, per estar-ne discutint un any.

#TaxisPirata

@agenciaacn: Interior inspecciona prop de 600 vehicles a l'entorn de l'aeroport i denuncia 90 taxis 'pirata' des de principis d'any. Elena sosté que els controls "donen resultats".

#EmpatAZero

@andreuginola: L'únic motiu per seguir veient el Barça és que l'estimo, ni un puto motiu més em donen. Sempre amb el Barça, però nois, parlem-ne una mica.

Cracs i catacracs al futbol infantil

per Víctor Porres

Com si ingressessis en una misteriosa secta secreta, quan ets pare se t'obre tot un món ocult a la simple vista dels mortals sense descendència. I no em refereixo només a la versatilitat de les tovallolletes humides –que també–, sinó al dolor que pots arribar a sentir en músculs que no eres conscient que tenies o el mal que causa veure partir el teu fill, encara que sigui intentant obrir la tapa del iogurt.

El teu fill cau a terra i a tu et fa mal el cos sencer. Ell plora i tu sents com se t'asseca l'ànima. T'enganya i et preguntes qui de la família de la teva parella li deu haver ensenyat a mentir. Suspèn un examen i t'imagines mantenint-lo tota la vida perquè és massa soca i mai arribarà a tenir una feina digna. I així tot.

Llavors, quan creus que l'acaparadora motxilla de la paternitat no admet més inseguretats, l'apuntes a jugar a futbol confiant que així ell espavilarà i tu podràs descansar una estona i, de sobte, aprens una nova lliçó parental: si el nivell de joc del teu fill està per sota de la mitjana, ja pots anar contractant un bon psicòleg perquè venen corbes.

Els personatges més cabrons d'*El senyor de les mosques* et semblaran *Teletubbies* comparats amb alguns companys d'equip del teu fill si aquest no està fi passant-la, xutant a porteria o tallant l'atac dels rivals. I tot es converteix en un cercle viciós en el qual el teu fill encara té més desencerts perquè l'incomoda la pressió dels companys, i l'equip actua com si ell no estigués al camp o fent-li evident, un cop més, les seves mancances com solen dir-ho els nens: xisclant i sense gaires pal·liatius.

I, quan arribes a aquest punt, et preguntes: "Què està fallant, a part del meu fill enviant la pilota a la graderia quan apunta a porteria?" Perquè, d'acord, la genètica és la que és i segurament el meu fill ho tindrà complicat per fitxar, ja no pel Barça, sinó ni tan sols per la Unió Esportiva de la Palma de Cervelló, però on ha anat a parar l'esperit d'equip, la solidaritat i l'a-

prementatge en valors? Ens omplim la boca parlant de *team building* a la feina i d'educació per projectes a l'escola, però després uns xiquets agafen una pilota i passem del bonisme a competir en una mena de *Mad Max* a vida o mort.

D'acord que els nens han d'aprendre a gestionar les emocions i ser conscients de les seves limitacions en determinats àmbits de la vida, però no podem pretendre que la mateixa criatura que rep a l'escola una educació endolcida com si visqués a la ciutat de Haribo, després, a l'hora de practicar un esport, aprengui a apanyar-se sol com un petit Tarzan enmig de la selva, a base d'anar adquirint *skills* entre garrotada i garrotada.

reforçant les pràctiques positives i tallant d'arrel qual-sevol jugada antiesportiva, a més de parar els peus als espectadors que, en lloc d'animar els jugadors, els critiquen o els insulten, com va passar fa poc en un partit d'infantils a Sant Andreu, quan un home ja peludet de 49 anys va cridar "mono" a un jugador negre de 12 anys.

Per la seva banda, l'entrenador o tutor esportiu hauria de combinar disciplina amb comprensió, fomentant especialment el joc en equip, fent que la pilota rodi entre les cames de tots els jugadors, i no ideant alineacions resultatistes i sistemes de joc al servei dels golejadors. La figura del preparador, per tot el que representa de cara als xavals, que són enormement suggestionables, pot esdevenir un magnífic model formant-los en tots els sentits: estratègia, tàctica i picardia, però també companyonia, empatia i *fair play*.

Possiblement, un dels problemes que hi ha amb alguns entrenadors de futbol infantil és que són persones molt joves que, per sort, han superat les proclames dels *místers* d'abans –"que no passi la pilota, però, si passa, que no passi el jugador"–, però, per contra, els falta caràcter i experiència. Tenen molta tècnica, però poca psicologia a l'hora d'identificar i corregir conductes discriminatòries o diferenciar entre passió i obsessió pel joc. I, al camp, en lloc d'esperonar l'equip i protestar les errades dels àrbitres, es passen el partit amb les mans a la butxaca, mirant de reüll el mòbil i xiuxiuejant com C. Tangana al jugador que els queda més a prop.

Sort dels pares motivats que graven les jugades i utilitzen el mòbil com a VAR. Perquè els pares som polivalents –com les tovallolletes humides– i, al futbol, fem alhora de representants, patrocinadors, coachs, conductors, massatgistes, jutges de línia i *hooligans*. I, fins i tot, n'hi ha que actuen com a *influencers* als grups de WhatsApp, fent punts per si el Gerard Piqué es treu de la màniga una Kings League Junior.

Foto: Pexels

Al futbol infantil hi ha molta pressió, no només dins del camp, sinó també a les grades i a casa, possiblement perquè estem idolatrant en excés als "Messis" de la vida i deixem a les fosques qualsevol altre nivell de joc que quedi sota la categoria de crac. Massa sovint es veuen al final dels partits bons jugadors que consideren que no han estat a l'altura plorant com si els haguessin robat la Nintendo i pares hiperventilats escridassant els nens com si s'estiguessin jugant la final de la Champions.

El tutor de joc hauria de fer honor al seu títol i, a més d'aplicar el reglament, caldria que estigués atent als excessos dins i fora del camp, contribuint a conscienciar en el valor de l'esport més enllà dels resultats,

Les millors perles

Un dromedari a la Jonquera. No és un títol d'una pel·lícula de dubtosa qualitat, és un fet que va tenir lloc fa uns dies, quan l'animal es va escapar d'una finca del Pertús juntament amb diversos bous i va provocar un accident a l'N-2.

Set agents de la Policia Nacional protagonitzen una *Sbaralla en un bar del Born*. Tal com ha avançat *RAC1*, els policies anaven beguts i estaven molt molestos perquè els cambrers parlaven italià i ells es pensaven que era català.

Tots tenim un calaix on hi ha objectes dels quals ens hauríem d'haver desfet fa temps. En el cas d'una dona barcelonina, l'objecte en qüestió era una bomba: una granada del seu difunt marit que la policia va haver de desactivar.

Un vídeo del dalai-lama fent un petó als llavis a un nen i demanant-li que li llepi la llengua ha esgarriat el món sencer. Després del rebombori, el líder espiritual s'ha disculpat. Sembla que cap religió se'n salva.

Maria Asmarat/ACN

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Nùria
Parlon

Arnau
Nadeu

La clau

L'edatisme

per Pedro Jesús Fernández

Foto: Pexels

Encara que aquesta paraula, encunyada el 1968 pel psiquiatre nord-americà Robert Butler i utilitzada per definir i visibilitzar la discriminació que pateixen les persones d'edat avançada, no l'he trobat a cap diccionari, és un terme molt utilitzat actualment, ja que es refereix als estereotips, prejudicis i discriminacions contra les persones grans, la qual cosa afecta de forma negativa la salut d'aquest col·lectiu.

La crisi del coronavirus ha tingut una forta repercussió en les persones grans. L'elevat nombre de morts és impactant: 35.174 persones han mort per la covid a les residències, un 30% del total de morts a l'Estat espanyol.

Si bé són moltes les denúncies presentades i és forta la demanda d'una investigació sobre el que va passar a la majoria de residències, especialment a les privades concertades, encara pendent de resposta, tothom sap que es van vulnerar la dignitat i els drets de les persones grans internades en aquests centres assistencials a causa del tracte vexatori i de la manca d'atenció que van rebre la majoria, possiblement per falta de personal qualificat i de directrius de les autoritats.

És cert que el paradigma més conegut ha estat el de la Comunitat de Madrid. No és d'estranyar, si tenim en compte el menyspreu i l'abandonament dels serveis públics per part de l'estratolària presidenta Isabel Díaz Ayuso (PP), molt interessada i preocupada per enfortir els serveis privats amb diners públics.

La pandèmia ha posat en evidència i d'actualitat l'edatisme existent, i ens interpel·la sobre un aspecte molt important: el valor que donem a la vellesa en la nostra societat, tenint en compte que no és un col·lectiu homogeni, fràgil o dependent, encara que hi hagi qui el consideri així.

Una coneguda escriptora afirma que si anomenem avis les persones grans les estem despersonalitzant, ja que les estem uniformitzant. Totes les persones tenim un nom, i és així, amb el nostre nom, com se'ns ha d'anomenar.

Espanya se situa entre els cinc països més longeus del món. Una de cada cinc persones té més de 65 anys, i el 3,5% tenen més de 85 anys. El 2021, l'esperança de

vida a Espanya va ser de 83,1 anys: 85,8 anys per a les dones i 80,2 anys per als homes, i la tendència ascendent és clara.

Fa 30 anys, el 1991, l'esperança de vida de les dones espanyoles era de 80,5 anys i la dels homes de 75,5 anys. Aquests cinc anys guanyats a la vida són, principalment, anys amb bona salut. S'ha endarrerit l'edat d'inici de discapacitat i vivim menys anys en situacions de dependència.

Segons dades de l'INE, el 19% de la població espanyola té 65 anys o més. Això són una mica més de nou milions de persones, de les quals més de cinc milions són dones i només quatre són homes.

Actualment, tractem les persones grans en funció de la seva edat i a partir d'aquí ens relacionem amb elles, i en la majoria dels casos ho fem amb una actitud paternalista.

Encara que l'edat només és una dada, com diria Yolanda Díaz, ministra de Treball i Economia Social i vicepresidenta segona del govern central, aquesta discriminació i menyspreu afecta més les dones, sobretot perquè elles són més longeves.

Mentre que els homes maduren, les dones envellixen. Quin disbarat!

Per això hem d'aprendre a respectar la diversitat i la llibertat de tots i cada un dels grups de població, ja que està comprovat que la discriminació per motius d'edat té conseqüències greus per a la salut, el benestar i els drets humans de totes les persones.

Hem de valorar com un dels assoliments més importants de la nostra societat la possibilitat de viure més temps. Una vida llarga ha de ser considerada un recurs valuós del qual totes les persones ens podem beneficiar i gaudir.

Per aconseguir-ho, cal donar valor a la vellesa, erradicant l'edatisme i els estereotips que homogeneïtzen i discriminen les persones grans, i potenciar un bon envelliment, amb bones condicions de vida i de salut i garantint la inclusió i la participació social, així com unes bones cures i uns tractes dignes fins al final de les nostres vides. Tot això ha de ser una responsabilitat de tothom per garantir i respectar el dret a viure amb dignitat.

“

Hem d'aprendre a respectar la diversitat i la llibertat de tots i cada un dels grups de població, ja que està comprovat que la discriminació per motius d'edat té conseqüències greus per a la salut, el benestar i els drets humans de totes les persones

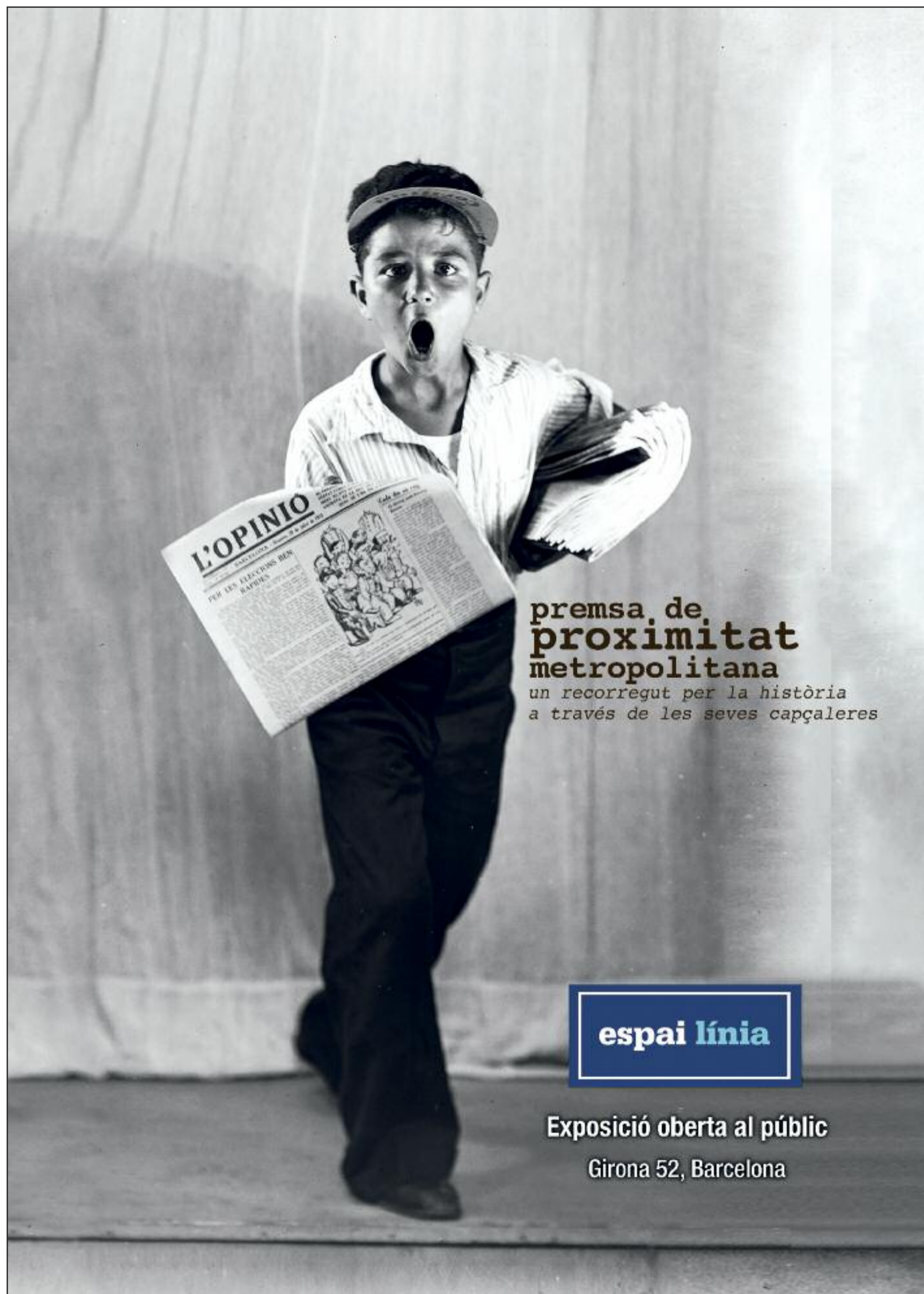
”

Flaixos

@Jessicadelmoral: Paelles per a 1 ja. Soc al Delta sola i l'única opció que tinc és preguntar al desconegut de la taula del costat si ell també vol arròs de cranc blau.

@Modgi: Això passa quan demanes perdó un dia per una cosa per la qual no t'havies de disculpar. A partir de llavors, exigiran que demanis perdó sempre, per tot, a qualsevol.

@twilightkid: Treballar en un diari té coses surrealistes com que el mateix dia hagi d'escriure l'obituari de Sánchez Dragó i entrevistar Tarantino. Dilluns de Pasqua inoblidable.

premsa de
proximitat
metropolitana

*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic

Girona 52, Barcelona

Esquerra de l'Eixample

líniaeixample.cat

12 d'abril del 2023

Protesta | Clam per salvar el parc de Joan Miró

Entre 300 i 400 persones, segons l'AV de l'Esquerra de l'Eixample, van sortir al carrer el passat 29 de març per demanar que se salvi l'arbreda del parc de Joan Miró, amenaçada per les obres de l'L8 dels Ferrocarrils.

L'Ajuntament transformarà cinc xamfrans d'Aragó a l'estiu

URBANISME ▶ Cinc xamfrans del carrer Aragó es transformaran amb urbanisme tàctic al llarg del pròxim estiu. Així ho ha anunciat l'Ajuntament, obeint una de les propostes guanyadores dels pressupostos participatius de l'Eixample.

Concretament, els xamfrans que es convertiran en el que el consistori anomena "ecoxamfrans" seran els d'Aragó amb Entença, Viladomat, Comte d'Urgell, Bruc i Nàpols. Les obres començaran durant el mes de juny i la previsió és que estiguin enllestides en dos mesos. La intervenció, que compta amb un pressupost de 700.000 euros, té l'objectiu de "recuperar per a les persones els espais que ara ocupen els vehicles".

Aquest projecte el va presentar Eixample Respira als pressupostos participatius i va ser una de les vuit propostes escollides per fer-se realitat. La voluntat de l'entitat impulsora és crear "punts d'estada i de trobada per al veïnat, pràcticament inexis-

La mesura obeeix els pressupostos participatius. Foto: Ajuntament

tents" al carrer Aragó. En aquest carrer, segons Eixample Respira, "l'espai destinat als vehicles de motor és de prop del 60%".

'PROTEGIM LES ESCOLES'

D'altra banda, l'Ajuntament ha anunciat recentment la pacificació de l'entorn de l'Escola Joan Miró en el marc del programa

Protegim les escoles. Aquesta iniciativa consisteix a pacificar el carrer Entença i també va ser una de les propostes guanyadores dels pressupostos participatius del districte. En aquest cas, les entitats impulsores van ser l'AMPA Joan Miró, l'AFI Entença, l'AFA Xirinacs, la llar d'infants Àgora i l'AV de l'Esquerra de l'Eixample.

El barri descobreix 'Altres escenaris possibles'

CULTURA ▶ L'exposició *Altres escenaris possibles* continua el seu recorregut pels barris barcelonins. Des del passat 23 de març, la mostra ideada i comisariada pel periodista musical Nando Cruz es pot veure a la Casa Golferichs, on s'estarà fins al 28 d'abril. Es tracta d'un recull fotogràfic per descobrir els espais alternatius que acullen actuacions musicals de tota mena i que s'amaguen arreu de la ciutat.

Tot va començar l'any 2016, quan Cruz va començar a escriure una sèrie de reportatges a *El Periódico de Catalunya* sobre sales de concerts petites, fora del circuit *mainstream*. La seva sor-

presa va arribar en descobrir que, a més de sales, hi havia desenes d'espais diferents que funcionaven com a escenaris i que feien encara més interessant el panorama musical local.

Els reportatges, publicats fins al 2020, es van convertir després en aquesta exposició fotogràfica itinerant que aquests dies es pot visitar a l'Esquerra de l'Eixample. En el marc de la mostra, Cruz oferirà el pròxim dia 21 una passejada que tindrà el centre cívic Casa Golferichs com a punt de partida i que recorrerà els carrers del barri per descobrir el circuit musical alternatiu que s'hi amaga.

L'exposició es pot veure a la Casa Golferichs. Foto: Twitter (@ccgolferichs)

525 mitjans associats

associació de mitjans i comunicació

amic

"Mitjans de proximitat, periodisme de confiança"

www.amic.media

Sant Antoni

líniaeixample.cat

12 d'abril del 2023

Comerç | Arias, al comitè executiu de Barcelona Comerç

El president de Sant Antoni Comerç, Jordi Arias, ha passat a formar part del comitè executiu de Barcelona Comerç. Arias és un dels vocals i el responsable de comunicació de l'entitat, que fa poc va ratificar Pròsper Puig com a nou president.

Sant Antoni Pelut, una festa on els gossos són protagonistes

OCI ▶ La cruïlla dels carrers Comte Borrell i Parlament s'omplirà aquest diumenge al matí de veïns de quatre potes. Serà en el marc de la tercera edició de Sant Antoni Pelut, una jornada festiva organitzada per Sant Antoni Comerç que pretén fomentar la tinença responsable de mascotes, especialment de gossos, però també de gats i altres animals de companyia.

Tal com explica el president de l'entitat organitzadora, Jordi Arias, tothom hi està convidat, tant propietaris de mascotes com persones que s'estiguin plantejant adoptar un animal o que simplement siguin amants dels peluts. De fet, hi participaran protectores i s'hi podran adoptar gossos, complint amb el famós lema "Adopta, no compri". També hi haurà una tómbola per recaptar diners per a aquestes entitats que defensen i protegeixen els animals.

L'esdeveniment comptarà amb la presència d'una quinzena d'establiments associats a

Una edició anterior de Sant Antoni Pelut. Foto: Sant Antoni Comerç

Sant Antoni Comerç, com Viladogcat o El Rincón de Hiro, però també amb col·lectius convidats, com l'Associació Catalana d'Excursionisme Caní. Aquests negocis i entitats oferiran diversos tallers i exhibicions, que estaran amenitzats amb la música d'un DJ i amb propostes com un *photocall* on

humans i animals podran fer-se fotos plegats.

A més, hi haurà parades amb menjar i beure per a persones, però els gossos també hi podran trobar gastronomia pensada exclusivament per a ells. En aquest sentit, el restaurant Anardi oferirà una mena de Tapantoni per a gossos, segons Arias.

Llum verda a la ronda Sant Antoni malgrat el 'no' del PSC

URBANISME ▶ La proposta dels comuns per transformar la ronda Sant Antoni serà una realitat malgrat l'oposició socialista. El partit d'Ada Colau ha donat llum verda en solitari al projecte executiu que permetrà tenir una ronda sense cotxes, amb un tram de carril bus de baixada, sense carril bici i amb una nova plaça totalment pacificada.

És el disseny que van presentar a principis de febrer, després d'un procés participatiu amb entitats veïnals i comercials de Sant Antoni i el Raval. Un dis-

seny que va rebutjar des del principi el PSC, que el 30 de març hi va votar en contra a la Comissió de Govern perquè "no reuneix el consens de la majoria de veïns i comerciants", afirmava la tinenta d'alcaldia socialista Laia Bonet.

Amb tot, l'Ajuntament preveu que les obres de la ronda comencin a finals d'aquest estiu i que estiguin enllestides en deu mesos. Segons aquest calendari, la nova ronda de Sant Antoni es podria estrenar cap al juny o juliol de 2024.

Així serà la ronda Sant Antoni segons el projecte dels comuns. Foto: Ajuntament

154.305

lectors metropolitans

usuaris únics del 01/02 al 28/02 del 2023

línia

grup comunicació21

liniatarxa.cat

el diari metropolità

En la guerra judicial, una de les armes és portar l'enemic polític davant la justícia mitjançant la via penal. Foto: Departament de Justícia

La història de com la justícia s'ha convertit en una arma política comença lluny de casa nostra i ja té més de mitja dècada. Concretament, ho fa a Llatinoamèrica els anys 70. En plena guerra freda, els Estats Units van promoció nombroses dictadures militars per enderrocar governs d'inspiració socialista a tot el continent. Eren els anys del món bipolar, i la que amb la caiguda del mur de Berlín seria la primera potència mundial no volia tenir, al que anomenava el seu "pati del darrere", cap país proper a la Unió Soviètica. El 1991, l'URSS es desintegrava i el món en tensió desapareixia. Els EUA havien guanyat i no tenien la necessitat d'imposar la seva doctrina arreu. O potser no va ser així?

A partir del segle XXI, segons algunes veus, com la del jurista José Antonio Martín Pallín, la primera potència mundial va començar a fer servir altres estratègies, com la guerra judicial: "Com és conegut, es tracta d'una enginyosa creació dels serveis d'intel·ligència dels Estats Units amb el propòsit de substituir la seva política tradicional de cops militars per la utilització del dret com a arma per enderrocar i fins i tot empresonar polítics". El cas més paradigmàtic d'aquest modus operandi va ser al Brasil, on el 2017 el jutge Sergio Moro va condemnar Lula da Silva a més de 9 anys de presó per corrupció. El que un any després seria ministre de Justícia del president d'extrema dreta Jair Bolsonaro ha estat denunciat per la seva relació amb els Estats Units, on es va formar com a jutge, i per imputar falsament Lula da Silva per impedir la seva reelecció el 2018. A més, el procés va anar acompanyat d'una forta intoxicació mediàtica.

Segui com sigui, aquestes tàctiques que mesclen judicialització de la política i desinformació s'han reproduït en altres països de l'Amèrica Llatina i són cada vegada més freqüents a casa nostra. Ho hem vist durant el procés independentista, però també a la política municipal.

EL CAS BARCELONA

Podem afirmar que hi ha una relació directa entre aquelles tàctiques americanes i la judicialització de la política local? L'exregidor de Barcelona en Comú, doctor en Arquitectura i autor del llibre *Laufare urbano. Ofensiva judicial contra la Barcelona de Ada Colau*, Josep Maria Montaner, considera que és difícil de dir. "No m'atreuria a assenyalar que hi hagi vasos comunicants entre el fenomen a Llatinoamèrica i el que passa aquí. Simplement crec que s'ha vist aquesta tàctica com un recurs nou i, en el cas concret de Barcelona, la utilització de la via judicial per frenar transformacions ha estat clara", apunta.

"Sobretot en els quatre últims anys s'han multiplicat les accions judicials contra l'Ajuntament", de-

Política i justícia: una relació tòxica

L'anomenada guerra judicial va néixer lluny de les nostres fronteres. Tot i això, actualment és una estratègia política que s'ha consolidat i que podem trobar també en l'àmbit local. Resseguim alguns dels casos més notoris que han tingut lloc a la regió metropolitana en els darrers anys.

talla. En total, en el darrer mandat, Colau i els seus regidors han rebut 15 querelles penals interposades per fons d'inversió, empreses privades o grups de pressió privats en els temes més controvertits que l'alcaldessa ha posat sobre la taula, és a dir, turisme, habitatge o remunicipalització de l'aigua. "Els lobbies, que ja no poden incidir com ho feien abans en el poder municipal, intenten paralitzar l'acció de govern per la via penal i també amb demandes contencioses ad-

ministratives", considera Montaner. "A l'Ajuntament, els mateixos funcionaris estan saturats i desesperats per la quantitat de casos que els arriben", afegeix.

Val a dir que, normalment, quan hi ha un desacord amb la gestió d'un ajuntament s'utilitza la via contenciosa administrativa, que és la que dirimeix els conflictes amb l'administració. La via penal es reserva per a casos en els quals es busca que les persones imputades paguin una pena

que pot acabar sent de presó. Per això, resulta sorprenent que aquesta segona via s'hagi convertit en un recurs habitual.

Per al president de l'Observatori DESC i doctor en Dret, Marc Aparicio, hi ha "un augment desmesurat de denúncies". "S'utilitzen per boicotejar i bloquejar l'acció política, i la majoria tenen una base jurídica gairebé inexistent", afirma. De fet, 9 de les 15 demandes penals al govern municipal ja han estat arxivades.

Alhora, Aparicio explica que aquesta estratègia necessita la maquinària mediàtica per funcionar. Les anomenades *fake news* amplifiquen demandes i, per això, el nombre de denúncies penals ha augmentat, ja que a diferència de les administratives, que es resolen sovint per escrit, aquestes obliguen el polític a anar físicament als jutjats. "Així els denunciants aconsegueixen la foto que volen", afirma Aparicio. Com apunta Montaner, això fa que "la

Onze denúncies

● El cas del Prat de Llobregat és, potser, el millor exemple metropolità per explicar com la justícia i la política constitueixen, de vegades, una relació tòxica. En aquest municipi, Ciutadans ha presentat durant el darrer mandat 11 denúncies penals. A més, ha fet un nombre de peticions d'informació a l'Ajuntament quasi inquantificable. El que segons Jordi López, regidor de la formació i promotor de les denúncies, és una mesura per "acabar amb l'amiguisme", des de fonts municipals es veu com una guerra judicial en tota regla. "Fa servir aquesta tàctica

López en més 27.500 euros només durant l'any 2022.

L'opinió del regidor és als antípodes. "Quan vam entrar a l'Ajuntament vam veure coses estranyes i, de fet, el jutge considera que hi ha hagut greus irregularitats, però no un delicte penal", diu. Per a ell, la gran quantitat de denúncies que el seu grup ha posat "no és cap guerra judicial".

"Tinc la consciència molt tranquil·la... Hem avisat moltes vegades", afirma.

Sigui una estratègia o una fiscalització del poder legítima, el cert és que qui pateix els estralls de la judi-

El cas del Prat del Llobregat del darrer mandat és un clar exemple de com la política i la justícia no són sempre bones companyes de viatge

ca per paralitzar l'activitat de l'Ajuntament", diuen des del consistori. "L'estratègia implica denunciar-ho tot amb l'objectiu d'aconseguir un titular a la premsa, encara que després les denúncies s'acabin arxivant", afegixen. De fet, la majoria de querelles no han tingut recorregut.

Les mateixes fonts municipals assenyalen que aquesta estratègia hauria de considerar-se una forma de corrupció, perquè té un cost per als ajuntaments. "Es gasten recursos públics en contractació d'advocats i en temps perdut pels funcionaris", remarquen. De fet, quantifiquen la despesa en advocats especialitzats per contestar els requeriments de Jordi

cialització de la política són els treballadors del consistori. Tot i que ja s'ha jubilat, Manuel Palenzuela va viure de prop el cas. Ell era cap de la secció de personal del Prat fa dos anys i recorda com les peticions d'informació eren constants. "Atendre-les és el que toca, òbviament, però en el cas d'aquest regidor en rebíem cada setmana una o dues", explica. Això feia que la seva feina i la del seu equip es tornés impossible. "Hi havia molta tensió i estrès, i vam arribar a pensar que volia fer col·lapsar l'Ajuntament", rememora. "Arribes a tenir por d'haver fet alguna cosa malament, però nosaltres sempre vam tenir molta cura", conclou.

ciudadania, quan veu que un polític ha estat imputat, desconfii de les institucions".

EL CASTRIAS

Potser un dels casos més emblemàtics de guerra judicial és el que va patir Xavier Trias. "Les primeres mostres d'aquest fenomen van arribar amb la persecució de l'independentisme", afirma algú tan poc sospitosos de simpatitzar amb el partit de Trias com Montaner. L'exalcalde de Barcelona va ser acusat, en un informe policial del 2014 –poc abans de la consulta del 9N i de les eleccions municipals–, de tenir uns 13 milions d'euros a Andorra en un banc suís. El diari *El Mundo* va trucar-li un dia abans de publicar la notícia i ell va assegurar que es tractava d'una informació falsa, i que si sortia a la llum, denunciaria el mitjà.

"Les mentides eren tan grosses que el compte no corresponia amb el de cap banc suís i el número de compte que deien que jo tenia al Banc de Santander també era fals", recorda l'actual candidat a l'alcaldia de Barcelona en declaracions a *Línia*. "Em vaig moure bé i el banc va publicar una informació dient que tot era mentida", recorda. Finalment, la Fiscalia Anticorrupció li va donar la raó i

va arxivar la demanda, però quan rememora aquella guerra bruta, que en aquest cas es va iniciar des del Ministeri de l'Interior espanyol, es mostra decebut. "Encara ara em costa imaginar que persones amb les quals havia tingut una relació afectuosa, com Jorge Fernández Díaz o el president Mariano Rajoy, siguin capaces de fer aquesta operació per acabar amb l'independentisme", considera.

Tot i que diu que allò no el va afectar personalment, assenyalava que en l'àmbit polític la informació el va desgastar. "Vaig perdre unes eleccions, però no només per aquest cas, sinó també perquè Convergència va decidir fer-se l'harakiri", conclou.

EL CAS DE L'AIGUA

La guerra judicial no només es produeix a Barcelona, sinó que afecta diversos municipis metropolitans que es plantegen remunicipalitzar l'aigua. "És indubtable que des de fa sis o set anys, Aigües de Barcelona ha creat una estratègia de litigi permanent per evitar perdre el monopoli de les concessions", afirma Lluís Basteiro, de l'Associació de Municipis i entitats per l'Aigua Pública (AMAP). "Qualsevol intent d'aquesta mena, però també una

Amb les querelles penals, els denunciants aconseguixen la foto que volen, perquè aquesta via obliga l'imputat a anar a declarar als jutjats

Xavier Trias: "Em costa imaginar que persones amb les quals havia tingut una relació afectuosa, com Fernández Díaz, siguin capaces de fer una operació així"

pujada de tarifes o peticions d'informació que l'AMB ha fet a l'empresa, acaba als tribunals contenciosos administratius", diu. Segons el seu parer, l'objectiu és desgastar els ajuntaments, alguns dels quals, per la seva dimensió, no tenen recursos per afrontar el cost que suposa un enfrontament als tribunals, i així fer que en l'imaginari polític la remunicipalització s'entomí com una cosa gairebé impossible.

En aquest sentit, Aparicio afirma que per engegar una guerra judicial "calen recursos, i són les grans empreses qui els tenen". Per altra banda, segons relata Basteiro, "ha estat sobretot amb l'arribada del nou govern municipal a Barcelona i d'ençà que l'AMB ha intensificat el seu rol de regulador que Aigües de Barcelona ha entrat en una lògica de judicialització constant".

EL CAS DE MOLLET

Però fins i tot en la política més quotidiana hi ha exemples de com la justícia pot enfangar-ho tot. Aquest és el cas de Mollet del Vallès, on durant gairebé mitja dècada l'alcalde Josep Monràs, del PSC, i el líder de l'oposició Oriol López, d'ERC, van embarcar-se en un serial judicial que ha acabat amb els dos absolts.

El 2018, López va ser citat a declarar per calúmnies i injúries contra l'Ajuntament i l'alcalde. El regidor havia afirmat que hi havia indicis de delictes en dues adjudicacions urbanístiques impulsades pel govern socialista: una que negava a una mesquita establir-se al centre de la ciutat i una altra en què el consistori cedia uns terrenys a Decathlon. Alhora, López qualificava d'obscures les actuacions i considerava que el segon cas responia a un "intercanvi de favors". Prèviament, però, el 2016, ERC havia portat als tribunals Monràs i el consistori pel cas de la mesquita.

"El meu va ser un judici polític. Es volia callar i destruir l'oposició amb la connivència de la Fiscalia", diu López anys després. Tanmateix, en la sentència judicial absoluta s'afirma que en les declaracions del regidor preval la llibertat d'expressió. Ara, encara que ell afirma que ha normalitzat la relació amb Monràs, el cert és que, com demostra aquest cas, la guerra judicial acostuma a no conduir enlloc.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Dreta de l'Eixample

líniaeixample.cat

12 d'abril del 2023

L'aposta pel català de la llibreria Gigamesh

CULTURA ▶ La llibreria Gigamesh, situada al número 8 del carrer Bailèn, és una llibreria especialitzada en literatura fantàstica, ciència-ficció i terror, còmics i tota classe de jocs de taula, de rol o de cartes col·leccionables. En el seu àmbit, és la llibreria més gran d'Europa. Això implica que molts dels llibres siguin en anglès i en castellà. Però des de fa molts anys demostren que la seva aposta pel català és clara.

Ara, la llibreria ha vestit el seu aparador amb molts dels títols i autors de gèneres fantàstics que es poden trobar a les seves prestatgeries i que són en català. De fet, al tuit on ho van publicar tancaven el missatge dient: "Celebrem la ciència-ficció, el terror i la fantasia en català!".

Sobre aquesta aposta per la llengua, el responsable de la secció de llibres, Antonio Torrubia, explica que "cada cop hi ha més autors i autores d'aquests gèneres en català". A més, la llibreria cada any augmenta la seva oferta en català.

Una part de l'aparador amb llibres en català. Foto: Línia Eixample

"Els últims cinc anys hem triplicat la nostra oferta passant de dues prestatgeries a un passadís sencer", explica Torrubia.

L'Alba Herre, treballadora de la llibreria, afegeix que el públic no està acostumat "a trobar una bona oferta d'aquests gèneres en català i que sigui atractiva i a la Gigamesh ho poden trobar".

El cas és que la demanda ha augmentat molt i de cara a Sant Jordi, al ser en diumenge, creuen que serà un bon al·licient que portarà molta gent durant tot el cap de setmana. "Cada cop més gent ens pregunta per títols en català, és gent catalanoparlant que llegeix en castellà i ara ho vol canviar", conclouen tots dos.

Cultura | Torna el concurs de microrelats al comerç

Des del passat dia 1 i fins al 25 d'abril es poden presentar obres al concurs de microrelats al comerç de l'Eixample, que enguany celebra la segona edició. L'entrega de premis tindrà lloc el 9 de maig a la Casa Elizalde.

Els barrets tornaran a sortir al carrer aquest diumenge

OCI ▶ El barret pot ser un complement elegant i clàssic, però també atrevit i trencador. Tant si es busca una cosa com l'altra, lluir un bon barret és un gest que, avui dia, demostra personalitat. Personalitat, per tant, és el que no els falta als participants de la Passejada amb Barret, que aquest diumenge 16 d'abril celebrarà la seva dinovena edició. Serà a partir de les dotze del migdia i començarà a la rambla Catalunya amb l'avinguda Diagonal per acabar la desfilada a la plaça Catalunya.

Aquest esdeveniment, organitzat per les capelleres barcelonines Cristina de Prada i Nina Pawlowsky des del 2005, està obert a tothom i és gratuït. Qualsevol persona que s'hi vulgui sumar serà benvinguda: només ha de portar barret.

L'edició d'aquest any, a més, té una particularitat. Va precedida dels Barcelona Hat Days, un programa d'activitats per difondre la cultura del barret i oferir formació en tècniques de barreteria, a través de tallers per a professionals i per a principiants.

La passejada de l'any passat. Foto: Jose Luis Laborda/Passejada amb Barret

Creu Roja

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

 www.cruzroja.es

 BIZUM al **33512**

 900 104 971

 Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

 5€ Manta (individual)

 33€ Set cuina (5 persones)

 20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres.

* L'import íntegre [3€ IVA *incl.] del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donatvos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

Sagrada Família

líniaeixample.cat

12 d'abril del 2023

Societat | Protestes contra unes obres al carrer Sardanya

Els veïns de la zona del número 354 del carrer Sardanya denuncien el "soroll extrem" de les obres de l'antic edifici de la fàbrica Lacer. El passat 30 de març van organitzar una cassolada per denunciar la situació que estan vivint.

El Poblet, disposat a recuperar la memòria històrica del barri

ENTITATS ▶ La història de la fàbrica Myrurgia, la lluita obrera de la plantilla de la Numax o l'ingrés de George Orwell a l'Hospital de Sant Pau són només alguns dels episodis que la Comissió de Memòria Històrica del Barri del Poblet ha recuperat en els últims mesos. I no pensa aturar-se aquí. La plataforma continua avançant en el seu objectiu de reivindicar l'antic barri del Poblet i aquest mateix dimecres, 12 d'abril, viurà un acte que l'ajudarà a aconseguir-lo.

L'Ateneu El Poblet acollirà aquesta tarda la conferència *Història local: reptes de memòria*, a càrrec del Pou, el Grup d'Estudis de la Vall d'Horta i de la Muntanya Pelada. Aquesta entitat treballa des del 2009 per recuperar el passat dels barris d'Horta-Guinardó i s'ha convertit en un "referent" en aquest àmbit, en paraules de Josep Maria Sans, membre de la Comissió de Memòria Històrica del Barri del Poblet. "Ells són el que ens agradaria ser quan siguem grans", diu

La història del Poblet es va exposar fa uns mesos al Mas Guinardó. Foto cedida

Sans, rient. Aquest desig és comprensible: l'entitat hortenca va guanyar la Medalla d'Honor de Barcelona l'any passat.

Així, a la conferència, quatre membres del Pou compartiran la seva experiència amb els companys del Poblet. Un d'ells serà Carles Sanz, que recordarà que l'entitat de la qual forma part va

començar "humilment", amb tres integrants. També animarà el col·lectiu del Poblet a fer accions com crear una revista o organitzar passejades, tasques que ells duen a terme des de fa anys.

Amb tot, Sanz destacarà una idea clara: "La gent, com més coneix el barri i el seu patrimoni, més se l'estima i el defensa".

Comença la rehabilitació de l'illa d'equipaments del barri

REFORMES ▶ L'Ajuntament ha començat les obres de rehabilitació integral de l'edifici d'equipaments que hi ha entre els carrers de Mallorca, Provença, Padilla i Lepant. L'objectiu és reordenar els seus usos i reduir la demanda d'energia.

Així doncs, la rehabilitació inclourà: una nova façana i un nou passatge d'accés als jardins de l'interior d'illa, la redistribu-

ció dels equipaments en les diferents plantes, noves escales i altres instal·lacions i l'aïllament tèrmic de l'edifici, així com ventilació natural.

També es faran obres al Mercat de la Sagrada Família. S'instal·larà una gran coberta fotovoltaica, que serà la solució a la demanda energètica.

Amb tot, es preveu que les reformes acabin a finals del 2024.

La Festa Major de Sagrada Família escalfa motors

CELEBRACIÓ ▶ Aquest divendres comença la Festa Major del barri, que s'allargarà fins al 23 d'abril. Entitats, equipaments i veïns i veïnes han organitzat un programa ple d'activitats. La cultura popular hi té un paper important, però la celebració també compta amb propostes esportives, lúdiques i festives per a tots els gustos i edats.

El tret d'inici de la celebració serà el divendres a la tarda amb

la cercavila de colles de cultura popular del barri i la lectura del pregó, que a l'edició d'enguany anirà a càrrec del grup Beirão Percussió, que celebra el seu desè aniversari.

Així doncs, durant els deu dies que durarà la celebració, tothom qui vulgui podrà gaudir de la diada casteller, sopars de Festa Major, sardanes, la mostra de comerç o activitats per als infants, entre altres.

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

El Centre Cívic Ateneu Fort Pienc impulsa *CreArt*, un programa artístic, educatiu i comunitari adreçat a les escoles del barri perquè els nens i nenes trobin el seu estil i el seu mitjà d'expressió personal. Hi participen cinc escoles.

L'enderroc pendent per poder fer el nou CAP, aquest estiu

EQUIPAMENTS ▶ El futur CAP Fort Pienc és probablement l'equipament més esperat pels veïns del barri. Fa molt que se'ls va prometre i l'esperen amb impaciència, però saben que no el tindran fins al 2025, en el millor dels casos. Per això, estan a l'aguait de tots els moviments que es fan al solar del carrer Nàpols amb la Gran Via que ha d'acollir el nou centre. L'enderroc de la nau que hi havia en aquesta parcel·la municipal ja està enllestit, però queda pendent el d'una petita part del Bingo Billares que també és a la parcel·la. Si tot va bé, aquest enderroc es farà a l'estiu, segons han assegurat des de l'Ajuntament a *Línia Eixample*.

A finals de març, tal com detallen des del consistori, la propietat del Bingo Billares va signar un conveni amb l'Institut Municipal d'Urbanisme (IMU) per executar l'enderroc a canvi d'una compensació econòmica. El següent pas serà fer aquest enderroc i procedir al canvi de rètol "abans de finals d'agost". En pa-

Imatge d'arxiu d'una protesta per exigir el CAP. Foto: Twitter (@nou_cap)

ral·lel, el projecte del futur CAP, que també tindrà pisos socials a la part superior, està en procés de redacció. "La previsió és que les obres comencin durant el 2024", recorden des de l'Ajuntament.

Per la seva banda, els veïns no abaixen la guàrdia. De fet, en l'últim Consell de Barri del Fort Pienc van plantejar la qüestió del

darrer enderroc però no van rebre una resposta satisfactòria. "Ara ja comença a ser urgent, perquè a l'estiu s'ha de licitar l'obra i començar abans d'acabar l'any per complir amb la promesa que el CAP estigui a finals del 2025", subratllava el vicepresident de l'AV Fort Pienc uns dies després de la sessió.

La Biblioteca Pública Arús recorda la Primera República

CULTURA ▶ La Biblioteca Pública Arús engegarà demà, dijous 13 d'abril, un cicle d'activitats per commemorar els 150 anys de la Primera República. El record d'aquesta efemèride s'allargarà fins al juny i tindrà com a proposta central una exposició.

Es tracta de la mostra *Els republicans i la Primera República a l'Arús*, que es podrà veure de forma gratuïta fins al 15 de juny i que permetrà als visitants entendre "l'ambient polític, social i cultural" del republicanisme a Barcelona entre

1873 i 1874, tal com detalla l'Ajuntament. Aquest dijous hi haurà l'acte d'inauguració, a càrrec de Pere Gabriel, catedràtic emèrit i professor honorari d'Història Contemporània a la UAB.

A banda, a partir del 20 d'abril, la biblioteca acollirà una sèrie de conferències i taules rodones que repassaran diferents aspectes de la Primera República. Per exemple, una de les xerrades parlarà de la música popular que s'escoltava a Barcelona aleshores, i una altra de la maçoneria en aquella època.

L'interior d'aquesta centenària biblioteca. Foto: Biblioteca Pública Arús

EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE

Vine al **CENTRE** del Centre

EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE

EL TRIANGLE
El Centre del Centre

mac, HANAMKA, SEPHORA New Store Concept, URBAN OUTFITTERS, STARBUCKS, haworth, TRAPSOLO, Amorino, Hi Cream, LACOSTE, JIMMY LOON, SIDESTEP, THE LOBBY

cada dimecres fem barri

... a més de
700 botigues
dels eixos comercials
líniaeixample

L'únic setmanari de l'Eixample

EXPOSITORS:

- **Encants Nous**
Carrer de València, 548
1 expositor
- **Mercat Sagrada Família**
Carrer de Padilla, 255
3 expositors (Porta 1, 2 i al bar)
- **Mercat de la Concepció**
Carrer d'Aragó, 311
2 Expositors
(entrada per Aragó)
(entrada Floristeria)
- **Mercat del Ninot**
Carrer de Mallorca, 133
2 expositors
- **Mercat Sant Antoni**
Carrer Comte d'Urgell, 1
6 expositors
(Porta 1, 2, 3, 4, 5 i 6)
- **Supermercat Condís**
Carrer de Mallorca, 542
1 expositor
- **Mercat Fort Pienc**
Carrer d'Alí Bei, 105
1 expositor
- **Home Homing**
Carrer de Padilla, 243
1 expositor
- **Biblioteca Arús**
Pg. Sant Joan, 26
1 expositor
- **Vital-llit**
Galeries d'Encants Nous
Carrer de València, 548
1 expositor
- **ACURA**
Carrer del Bruc, 122
1 expositor
- **Esportiu Rocafort**
Carrer de Floridablanca, 41
1 expositor
- **Seu Districte de l'Eixample**
Carrer d'Aragó, 311
1 expositor
- **Darthy**
Carrer de Floridablanca, 114
1 expositor
- **PSC Barcelona**
Consell de Cent, 416
- **Espai Línia**
Girona, 52

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Més de 60 entitats treballen per un model sostenible

Foto: Ajuntament

Alimentació

Més d'una vuitantena de persones van participar en la primera assemblea de l'Acord de ciutat per l'Estratègia d'Alimentació Saludable i Sostenible Barcelona 2030, un espai de col·laboració públicoprivada on diverses institucions i organitzacions de la ciutat treballen per fer més saludable i més sostenible el sistema alimentari actual.

Les ciutats tenen un paper clau per al canvi de model, i això és el que va destacar el comissionat d'Economia Social, Desenvolupament Local i Política Alimentària, Álvaro Porro, durant el seu discurs de benvinguda: "Si bé els municipis tenen poques competències per intervenir en el sistema alimentari, les ciutats són grans consumidores i generadores de relat i poden influir molt en la transformació del sistema alimentari actual".

Aquesta primera trobada va servir per explicar a totes les organitzacions adherides, més d'una seixantena, com funcionarà l'acord de ciutat. Cadascuna d'elles haurà de presentar com a mínim un compromís o declaració d'intencions per promoure l'alimentació saludable i sostenible mitjançant accions concretes.

En paral·lel, l'Ajuntament també ha assumit diferents compromisos per avançar en l'impuls i la incorporació de crite-

ris d'alimentació saludable i sostenible en els seus projectes i línies d'actuació. N'és un bon exemple el projecte Alimenta, que ha de crear un nou model d'alimentació social que garanteixi el dret a l'alimenta-

Álvaro Porro: "Les ciutats poden influir molt en la transformació del sistema alimentari actual"

ció de manera inclusiva i digna, basat en una millor traçabilitat, la creació de nous espais físics per oferir serveis d'alimentació o la garantia de sostenibilitat i salut dels productes.

Entre les organitzacions adherides que ja han superat aquest segon nivell de vinculació amb l'Acord hi ha Rezero, Slow Food Barcelona o la Societat Catalana de Pediatria. Totes tres van compartir el seu compromís durant la sessió amb propostes concretes orientades a l'acció.

Durant la reunió també es va treballar en grup per eixos temàtics per dibuixar els futurs espais de treball de l'Acord i es va destacar la importància de l'educació i de la divulgació sobre alimentació sostenible i, alhora, l'accessibilitat, tot reiterant la necessitat d'un nou model universal i accessible a tothom.

Mercats de Barcelona aposta per reduir al màxim el consum de plàstics als envasos

Sostenibilitat

Amb l'objectiu de reduir el consum innecessari de plàstics als envasos alimentaris, Mercats de Barcelona ha engegat el projecte Plàstic Zero. Aquesta iniciativa, emmarcada en el programa Comerç Verd, aposta per la reducció de plàstics d'un sol ús als mercats de la ciutat i la promoció d'alternatives més sostenibles i respectuoses amb el medi ambient.

Per conscienciar els consumidors i clients, les pantalles informatives dels mercats mostren una guia de recomanacions per a la reducció dels envasos que inclou informació sobre alternatives reutilitzables i destaca els avantatges de substituir els plàs-

tics. La guia és especialment útil perquè no totes les carmanyoles són apropiades. Cal que siguin de materials aptes per a ús alimentari i fàcils de netejar (per exemple, de vidre, plàstic o metall), i que tinguin una tapa adequada.

Per raons higièniques, els envasos han d'estar sempre nets, ben esbandits i eixuts, i han d'estar lliures d'esquerdes, taques i òxid. Quant a les bosses reutilitzables, és important que siguin de tela, malla o silicona, que es puguin rentar i que el consumidor les porti netes i seques.

Comerç Verd és un programa que té per objectiu fomentar i visualitzar els productes locals, de pagès, de llotja i ecològics als mercats municipals i, alhora, consumirlos de forma més sostenible.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

Una gran aliança promourà els comerços emblemàtics

Unió Europea

Barcelona, París, Roma i Lisboa lideren un gran projecte per al comerç europeu: una aliança municipal per a la preservació i protecció dels comerços emblemàtics. Representants de les quatre ciutats han signat el document fundacional, la Declaració de Barcelona, i l'han entregat a l'eurodiputat Marcos Ros per tal que l'levi al Parlament Europeu. Ho han fet durant la I Jornada Internacional de Comerç Emblemàtic en ciutats europees, celebrada el març a la Llotja de Mar de Barcelona.

L'objectiu dels promotors de la Declaració de Barcelona és crear una carta internacional que determini què es considera establiment emblemàtic o singular i que defineixi les diferents tipologies amb els nivells

de protecció corresponents, tant si ho són per raons patrimonials (immoble, moble, material) o culturals (creativitat). Aquesta mateixa eina ha de servir per protegir els comerços dels riscos que els amenacen, derivats de la viabilitat del negoci en el moment actual, la conservació i la salvaguarda del patrimoni material i immaterial, el relleu generacional, la gentrificació i la pressió immobiliària, la bretxa digital o l'adaptació al canvi climàtic, entre altres.

La Declaració reconeix el paper crucial que juguen els governs locals en el lideratge de la protecció i la valorització dels establiments comercials emblemàtics i remarca la necessitat d'elaborar aliances a escala local amb totes les parts implicades. Els signants també apunten la necessitat d'impulsar mesures de govern i plans especials que reco-

neguin la importància d'aquests establiments i contribueixin a protegir-los, conservar-los i fer-los valdre amb accions polítiques que afavoreixin la viabilitat econòmica, la conservació patrimonial i el paper comercial. Una altra de les reivindicacions és que els comerços emblemàtics participin en la cocreació de les polítiques municipals sobre el comerç de proximitat per garantir la seva competitivitat, avançar en la professionalització d'aquests negocis i també en la digitalització.

Els establiments comercials emblemàtics formen una xarxa de comerços amb una llarga tradició històrica –algun d'ells compta més de cent anys– i que reforcen, segons la Declaració, la concepció d'Europa com a comunitat cultural, basada en uns valors i una història compartits.

EN PRIMERA PERSONA

“La gent fa molta vida al barri i compra aquí”

Jordi Arias

Bebe-Té
(Sant Antoni Comerç)

Jordi Arias té una botiga de tes i d'infusions al carrer Parlament, 7, al barri de Sant Antoni, i també és el president de l'Eix Sant Antoni Comerç, una zona molt bona per al comerç, però on cal protegir més els comerciants i cuidar els carrers.

Quina és la situació del comerç de proximitat a Sant Antoni?

Comercialment, el barri és potent. Hi ha molta oferta. La gent fa molta vida al barri i compra aquí. També ve gent del Poblesec i de l'Eixample. I tenim el cor del mercat, que també ens ajuda. Tot i que són temps difícils, el comerç aguanta.

El comerç resisteix, doncs?

Han tancat moltes botigues, això és veritat. I costa molt que n'obrin de noves, perquè els lloguers dels locals estan caríssims al barri. Aquí sí que demanem que l'administració faci alguna cosa al respecte.

I què es pot fer?

Hi ha locals tancats que no es lloguen, però tampoc abaixen els lloguers... S'hauria d'incentivar que la gent obri comerços, perquè el relleu generacional està complicat en aquest sentit.

Què en pensa de les superilles?

Han sigut un revulsiu per a Sant Antoni, però ara estem veient que hi ha un excés d'ús d'aquest espai, que necessitem més manteniment i més neteja. L'Ajuntament ha d'invertir més per mantenir en bones condicions aquests espais.

Fotos: Ajuntament

Un milió d'euros per a la transformació digital del comerç

Foto: Ajuntament

Digitalització

L'Ajuntament ha posat en marxa una línia de subvencions d'un milió d'euros per a la transformació digital del comerç de proximitat i la restauració dels barris de la ciutat. L'objectiu és donar facilitats als negocis perquè puguin adaptar-se als requisits actuals.

Els ajuts estan enfocats tant a parades de mercats municipals com a establiments comercials individuals. En aquest segon grup s'inclouen tallers i serveis de reparacions mecàniques; serveis fotogràfics i audiovisuals; copisteries i arts gràfiques; serveis de reparacions; agències de viatges detallistes; tintorereries i bugaderies; perruqueries, salons d'estètica i bellesa; servei de menjar preparat

i càtering, bars i restaurants, i clíniques veterinàries amb botiga física, a més de les botigues de venda al detall.

MÀRQUETING I COMUNICACIÓ

Entre els requisits per accedir a les ajudes hi havia el de disposar d'un local situat en planta baixa o a peu de carrer i el de dedicar la subvenció a despeses vinculades a la transformació digital, com ara estratègia de negoci, comunicació digital, màrqueting digital i canals de venda en línia i omnicanalitat.

Tothom qui complia els requisits de la convocatòria i volia optar a la línia d'ajuts podia presentar la sol·licitud fins al 3 d'abril. La documentació s'havia de presentar de forma telemàtica a través de la seu electrònica de l'Ajuntament.

Àngel Soto és un guia

» Tutor de segon d'ESO al Col·legi Lestonnac, el pivot i aler pivot barceloní competeix al CB Mollet
 » "L'error forma part de l'aprenentatge i cal saber-lo gestionar", defensa l'exjugador del JAC Sants

Toni Delgado
DRETA DE L'EIXAMPLE

"A vegades, quan escric a la pissarra, m'equivoco a propòsit perquè l'alumnat ho detecti. Vull que normalitzin l'error perquè l'error forma part de l'aprenentatge i cal saber-lo gestionar. Ningú neix ensenyat i per créixer necessitem confondre'ns molt", enraona Àngel Soto (Barcelona, 1990), tutor de segon d'ESO al Col·legi Lestonnac i pivot i aler pivot del CB Mollet.

Soto és tutor perquè necessita fer un seguiment personalitzat de l'estudiant, anar més enllà de les assignatures, conèixer la seva família, saber com li va a la vida i ajudar-lo en el que pugui. "És gratificant veure com evolucionen i guanyen confiança i autonomia. Retrobar-nos anys després i preguntar-nos com va tot és molt bonic perquè el que queda són les persones", enraona el barceloní, que dirigint equips de bàsquet a la seva escola, el Col·legi Lestonnac, va descobrir que li encantava

acompanyar, guiar i compartir experiències i coneixements. Gaudia preparant els entrenaments.

Durant una època als matins estudiava Enginyeria Civil a la UPC i a la tarda era jugador i tècnic al Col·legi Lestonnac, on li van oferir cobrir puntualment alguna suplència de professor. "Vaig veure que el que feia als entrenaments es podia extrapolar a classe i que només canviava el contingut. M'encanta arribar a la persona i per això vaig acabar estudiant el màster en Professorat. És la decisió més encertada que he pres mai", comenta. Segur que una de les millors dels seus pares amb ell va ser apuntar-lo a l'Escola de Bàsquet Nacho Solozabal quan era un marrec.

"POC COMPROMÍS"

El seu últim any com a basquetbolista al Col·legi Lestonnac, just el primer com a universitari, va ser "una mica desastre". Als seus companys no els agradava el bàsquet tant com a ell i faltaven a entrenaments o partits pels estudis o pel que fos. "Hi havia poc compromís", recorda

Àngel Soto, pivot i aler pivot del CB Mollet. Foto: Núria Meléndez

Soto, a qui el seu entrenador, Pau Nicolau, li va proposar acompanyar-lo a un entrenament al CB Sant Just, l'entitat on estava jugant, perquè intuïa que l'equip es desferia el curs següent.

Per al barceloní canviar un col·le per un club de Primera Catalana "va ser com anar a l'NBA". Ple de pors i inseguretats, va al·lucinar amb els primers entrenaments. "Creia que no tenia prou nivell per jugar en aquell equip, però vaig pensar de valent i també gràcies a la confiança del tècnic, Òscar Giné, vaig acabar sent un jugador important", recorda, emocionat.

Després de dues temporades al CB Sant Just, va fitxar pel JAC Sants, on gaudiria de dos ascensos, primer a Copa Catalunya i després a Lliga EBA, i, sobretot, xalaria formant part "d'un grup extraordinari". "Hi havia molts bons equips. El que ens diferenciava de la resta era que érem amics, un vincle que sempre es tradueix a la pista. Va ser una llàstima que al cinquè any ens diguessin que ens busquésim equip perquè el club tenia problemes econòmics i no sabia si la temporada següent hi hauria sènior", confessa Soto. El seu destí i el d'Ignasi Bellver o

Sergi Marco va ser l'Associació Esportiva i Cultural Collblanc-la Torrasa: "Van ser dos anys plens de grans moments i aprenentatges, i ja amb la direcció de Josep Maria Marsà".

Aquesta ha estat la seva cinquena temporada al CB Mollet, totes amb Marsà. Un curs dur pels entrebancs, les lesions i el descens a Lliga EBA. "El nostre públic és especial i molt fidel. Mai ha deixat de donar-nos suport i els estem molt agraïts. Ens animen tant que ens regalen un centímetre més en un salt o una velocitat extra per arribar a aquella pilota. Recordo com ens van ajudar a les fases d'ascens a Salou o com ens han permès guanyar molts partits aquests últims anys a LEB Plata. Al Pavelló Municipal de Plana Lledó, sempre ple de gom a gom, es crea un ambient impressionant", celebra el barceloní.

"La pilota m'ho ha donat tot, m'ha obert portes i finestres, m'ha fet conèixer les amistats i la parella... Estic encantat de dedicar gran part del meu temps d'oci al bàsquet. Se'l mereix", assegura, orgullós, Soto.

3a Catalana de futbol				2a de futsal				Classificacions				Lliga EBA				Copa Catalunya de bàsquet			
Equip	PTS	GF	GC	Equip	PTS	GF	GC	Equip	PG	PF	PC	Equip	PG	PF	PC				
1. FC l'Esquerra	61	58	24	1. AE Les Corts-UBAE	54	87	29	1. Barça B	19	1821	1491	1. CB Roser	20	1326	1090				
2. CF La Romànica	58	66	36	2. Peña Esplugues	53	108	32	2. CB Santfeliuenc	19	2036	1737	2. Manresa CBF	18	1307	1092				
3. CF Sant Adrià	56	64	23	3. CFS Eixample	44	84	46	3. CB Valls	15	1752	1616	3. AB Premià	15	1240	1098				
4. FC Can Buxeres	48	57	36	4. CN Caldes	43	85	35	4. CB Tarragona	15	1687	1636	4. CEEB Tordera-Uni G.	15	1363	1255				
5. Marina-EF Joan M.	42	51	31	5. Rubí FS	40	89	48	5. CB Roser	14	1671	1607	5. Draft Gramenet	13	1412	1283				
6. UD Montsant	41	56	50	6. CFS Castellón	38	64	37	6. SESE	12	1665	1747	6. CB Samà Vilanova	11	1275	1298				
Tot l'esport, a liniaeixample.cat				7. FS Ripollet	36	88	56	7. CB Navàs	12	1709	1689	7. SESE	11	1276	1239				
				8. InterSala Zaragoza	35	69	58	8. FC Martinenc B.	11	1797	1732	8. TGN Bàsquet	10	1170	1215				

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
 Barcelona

Madel

I trobada de pàdel benèfic

Unitat Salut Mental mamà-bebé

A benefici de

Organitza **FUNDACIÓN MARCET**
Instal·lació **MEILAND**

06/05/2023
De 9h a 18h

- Preu inscripció: 25€
Els beneficis obtinguts aniran destinats a aquesta unitat
- Data final d'inscripció: 23/04/2023
- Mètode d'inscripció:
Welcome pack saludable

COORDINADORA
**D'ENTITATS
D'HORTA**

línia
el diari
metropolità

UNO PADEL

No t'ho perdís

Foto: Carla Mallo/ACN

Festival d'Arquitectures

Ja està en marxa el compte enrere per a la segona edició de *Model. Festival d'Arquitectures*, que se celebrarà del 20 al 30 d'abril en una nova ubicació: el parc de les Glòries de Barcelona. Aquest any, el lema de l'esdeveniment és "empatia radical", un concepte que "va més enllà de la simpatia o la comprensió" i que "impulsa les persones i les comunitats a prendre mesures per abordar les necessitats i les experiències dels altres d'una manera profunda i autèntica". El festival inclourà instal·lacions efímeres, debats, exposicions, rutes, tallers i concerts, entre altres propostes.

Famosos

Judit Martín (l'Hospitalet de Llobregat, 1976) és una experta del teatre d'improvisació i de l'humor. Fa anys que arrenca les rialles de milers de catalans cada dijous al *Polònia* i és una de les col·laboradores estrella de *l'Està passant*. Aquesta Setmana Santa ha estat protagonista més enllà de casa nostra per un gag que ha ofès especialment els andalusos. El passat dia 4, Martín va entrar al plató del programa presentat per Toni Soler vestida de la Verge del Rocío. Duia un nen Jesús que feia servir de ninot de ventríloc, parlava de sexe i tenia un marcat accent andalús. Aquesta imitació ha generat indignació a tot l'Estat i especialment al sud, i tant Martín com Soler i Jair Domínguez han rebut una allau de crítiques. Curiosament, aquesta polèmica arribava pocs dies després que la mateixa actriu imités Clara Ponsatí i rebés una altra pluja d'insults, aquest cop provinents de l'independentisme.

La fitxa

QUI ÉS?

J U D I T M A R T Í N

ÉS FAMOSA PER...

Ser humorista i actriu
És una cara habitual a TV3 i alhora fa teatre d'improvisació

QUÈ HA FET?

Disfressar-se de la Verge del Rocío
La imitació ha estat molt criticada a Andalusia i arreu de l'Estat

A LES XARXES...

Milers d'ofesos
També hi ha veus que la defensen, però semblen una minoria

Llibres

Enemiga íntima
Susana Peix

El 8 de juny de 2019, els bombers van trobar el cos calcinat d'un home a casa seva, a Vilanova i la Geltrú. El seu fill Ismael va confessar davant dels Mossos ser l'autor material de l'assassinat: "No he trobat cap altra sortida i he hagut de matar el meu pare". El mateix dia, el cas va fer un gir inesperat en descobrir-se la possible implicació d'una tercera persona.

Teatre

La Isla del Aire
Alejandro Palomas

A Menorca, una família de cinc dones, guiades per la vella Mencía, la matriarca, s'enquistan en un viatge en barca a la Isla del Aire. La desaparició de l'Helena, la neta gran de la Mencía, és ben present en el pensament de la família i, durant l'excursió, la Mencía obligarà les seves filles i netes a enfrontar-se a la veritat i als secrets. Al Teatre Romea de Barcelona.

Música

La nit està que crema
Buhos

Buhos no s'atura: el grup té clar que vol continuar animant les festes majors de Catalunya amb els seus ritmes alegres, i per això ha publicat un nou àlbum, el sisè des de la seva creació. Es tracta de *La nit està que crema* (Halley Records), un recull de deu cançons en què la popular banda s'ha atrevit amb sons electrònics, tal com ha explicat el cantant Guillem Solé a l'ACN.

Pelis i sèries

Si todas las puertas se cierran
Antonio Cuadri

Tres dones, separades aparentment tant en el temps com en l'espai, acaben confluint en el seu procés per trobar-se a elles mateixes. Totes tres hauran d'escoltar la veu interior que les exigeix fer front a les seves pors i esdevenir per fi les veritables protagonistes de les seves vides, obrint així nous camins de transformació i d'alliberament.

ESTILS DE VIDA

El futbol provoca trastorns del son

Foto: Freepik

NEUROLOGIA

Sí, el futbol fa perdre la son, però no només als aficionats que han vist perdre el seu equip o als jugadors que han perdut el partit. Un estudi del Clínic-IDIBAPS certifica que els futbolistes tenen un risc més alt de desenvolupar trastorns del son REM a conseqüència dels cops de cap repetits. A cada rematada, més probabilitats de tenir malsons.

Segons Àlex Iranzo, neuròleg de l'Hospital Clínic i cap de grup de l'IDIBAPS, es pot concloure que el trastorn de fase REM s'associa "estadísticament" a haver estat futbolista professional anys abans, ja que hi ha una predisposició respecte a un grup control i la majoria de la població. També s'associen a aquesta professió malalties neurodegeneratives com el Parkinson o la demència amb cossos Lewy.

L'estudi, publicat al *Journal of Neurology*, mostra els casos de sis homes diagnosticats amb el trastorn que havien estat jugadors de futbol professional. Des que van retirar-se fins a l'aparició dels símptomes van passar quaranta anys. Tot i que Iranzo no ho atribueix únicament al futbol i a les rematades de cap, sí que adverteix que és un factor de risc elevat.

Les claus

FUTBOL

Els cops repetits al cap són un dels factors que podrien explicar els casos de trastorn del son en exfutbolistes

MALSONS

Els pacients amb trastorn de son REM solen ser homes d'entre 60 i 70 anys que tenen malsons i es posen agressius

REPÒS

Els esportistes que hagin patit cops al cap haurien de descansar com a mínim sis dies abans de tornar a jugar

PREVENCIÓ

Una iniciativa de la federació anglesa de futbol vol limitar els cops de cap als entrenaments a partir de certa edat

Foto: Freepik

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

BRUC
accura
SPORT & WELLNESS

ESTIU
COMENÇA
AQUÍ

ÀCCURA BRUC
Bruc, 122 Barcelona
T 93 208 22 00
info.bruc@accura.es
www.clubsaccura.es

APUNTA'T A L'ABRIL AMB

Una
quota
gratis*

*Consulta condicions a recepció. Promoció vàlida fins al 30/04/2023